

Колькі Асоб — столькі інвестараў

Найноўшая святломузычная апаратура, усталяваная больш за дзесяць гадоў таму ў аграгарадоцкай клубнай установе, пастела безнадзейна састарэць. Дыялектыка развіцця: час патрабуе не толькі новых дыскатэчных рытмаў, але і новага гуку, святла.

Вядома, што на сёння такая "прасунутая" апаратура каштуе не адзін дзясятка мільёнаў. Раней, за бясхмарным фінансавым часам, за іх можна было адрамантаваць СДК...

Але гаворка — не пра грошы. І менш за ўсё мы казалі пра іх пад час рэдакцыйных "лятучак" з "К" (пазатэатрыя і леташні праекты, якія рэалізуюваў наш аддзел рэгіянальнай куль-

туры). Гутарка з абавязковым удзелам кіраўніцтва раёна і начальніка аддзела культуры ішла збольшага пра недахоп спецыялістаў сферы, што і думаць прапаноўваць умеюць, і ад рэалізацыі задуманага адчуваюць асалоду. Такіх прынята называць прафесіяналамі, асобамі. На такіх пакуль дэфіцыт. Не толькі ў вёсках, але і ў райцэнтрах.

Так, асоб у рэгіянальнай сферы культуры бракуе. І маю на ўвазе не звычайную тэхнічную спрактыкаванасць у выкарыстанні, скажам, мікшарнага пульта. Хоць і з гэтым — процьма праблем: на танцавальных вечарах "тэхнічны" рэй часцяком вядуць не работнікі культуры, а маладыя "хэдлайнеры" "з вуліцы"... Хачу падкрэсліць іншае. Прафесіянал, у сённяшніх сельскіх рэаліях, павінен быць сацыёлагам,

псіхолагам, маркеталагам, менеджарам, піяртэхнолагам, здольным здзіўляць нестандартным падыходам да свайго штодзённага клопату. Час практыкаў (работнікаў без спецыяльнай адукацыі) адыходзіць — надыходзіць час прафесіяналаў. Так, многім работнікам культуры мае высновы не спадабаюцца. Але, перакананы, пад імі з гатоўнасцю падпішацца любы старшыня райвыканкама, любы начальнік рэгіянальнага аддзела культуры. Вакансіі "на пасады Асоб" хапае.

"Няхай яны прыйдуць да мяне і дакажуць сваю патрэбнасць!" — гэтае выказванне на рэдакцыйных "лятучках", адрасаванае клубнікам, бібліятэкарам, музейшчыкам, уласцівае ці не кожнаму трэцяму кіраўніку раёна... Так, надыходзіць час прафесіяналаў, здоль-

ных працаваць на якасна новым узроўні. Гэты дыялектычны працэс можна параўнаць з тым, як электронная кніга становіцца "калегай" кнізе друкаванай. У адваротным выпадку сумна будзе ў клубах, бібліятэках, музеях. Нават пры наяўнасці суперсучаснай апаратуры. Нават пры жаданні райвыканкама зрабіць з мясцовай культуры "цукерачку". Банальна, але факт: калі культработніку нецікава на пасадзе, нецікава і спажываць такога "арт-прадукту". Натуральна, у станаўленні асобы пэўныя спадзяванні заўжды ўскладаліся і на БДУКіМ, на Інстытут культуры Беларусі. Усё гэта так. Сістэмная прафарыентацыя, паўсюднае завочнае і

мэтавае навучанне — надзейны грунт для фарміравання прафесіянала. Але і тут трэба змяніць падыходы. Як? Давайце думаць разам.

Чым вызначаецца сённяшні прафесіянал? Як падаецца, адзін з дакладных крытэрыяў — здольнасць да выніковага сацыяльнага партнёрства, без якога цяпер любы праект далей папяровага абгрунтавання не пойдзе. А да добрага спецыяліста ад культуры інвестар сам ідзе. Пра гэта — рэдакцыйны праект "Культура і інвестар: грані сацыяльнага партнёрства". І першыя практычныя высновы — наступныя: колькі Асоб у культуры, столькі і яе інвестараў.

Яўген РАГІН

Рада грамадскага аб'яднання "Беларуская бібліятэчная асацыяцыя" глыбока смуткуе з прычыны смерці ГОЛУБЕВА Уладзіміра Аляксандравіча, былога дырэктара Беларускай сельскагаспадарчай бібліятэкі імя І.С. Лупіновіча і выказвае шчырыя спачуванні родным і блізкім нябожчыка.

Светлая памяць аб Уладзіміру Аляксандравічу назаўсёды застанеца ў сэрцах яго сяброў, калег і паплечнікаў.